

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

ZAPOMÍNAT NA DOBRO JE SMUTNÉ

Tak tu máme zase podzim. Kolikátý už? V jedné písni se zpívá: Když tě zima unaví, jaro dá ti sílu žít, léto tvář ti opálí, podzim umí smutek skrýt... Člověk má zvláště na podzim tendenci upadnout do jakési melancholie, kdy má pocit, že mu život utíká pod rukama, že vlastně stále něco ztrácí. A je to v určitém smyslu pravda. Léty ztrácíme svěžest, hbitost, paměť, vlasy, zuby... Zapomínáme přitom ale, co získáváme. Životní moudrost, zkušenost, nadhled, který jsme dříve neměli. Všechno to, co jsme v životě zažili, se neztratilo někde v neurčitu. Je to naopak to, co máme a co nám nikdo nevezme. Je to vklad, který si ne-
seme do dalšího života, kterým jsme zároveň formováni v neopakovatelnou a jedinečnou osobnost. Myslím, že je potřeba, čas od času zavzpomínat a hlavně poděkovat Bohu za to, co

jsme mohli prožít. Jistě, mezi našimi prožitky jsou i těžké chvíle, nicméně s odstupem často zjistíme, že i tenkrát byl Pán s námi. A to velmi intenzivně.

Žalm 78,3 lid vybízí, aby nezapomínal na Boží skutky. To platí nejen pro Izraelce, které Hospodin vyvedl z egyptského otroctví, ale také pro nás. Zapomínat zvláště na dobro, které jsme prožili, je opravdu smutné. Takovéto ztrátě paměti se dá předejít právě tím, že si věci, které pro nás Bůh učinil, budeme s vděčností připomínat.

A tak přeji vám i sobě opravdu sloní paměť!

Sr. Bernarda

*Děkovnou bohoslužbu k nedožitým 90. narozeninám
P. Vladimíra Rudolfa sloužil prof. P. Petr Piřha*

DLOUHÉ, ALE PLODNÉ...

...bylo poslední zasedání pastorační rady, které se konalo třetího září. Nejdříve jsem společně s architekty a fundraiserem seznámil přítomné s aktuálním stavem příprav stavby a rekonstrukce: Probíhají pravidelné kontrolní dny, při kterých se jakožto zástupce investora společně s Ing. Jelínkem z arcibiskupství, scházím s architekty a zástupci dalších profesí, které se podílejí na přípravě projektu. Probíhá současně intenzivní spolupráce s úřady, která je někdy díky velkému množství požadovaných dokumentů, náročnější. Někteří se ptáte, kdy bude zahájeno oslovování farníků i dalších potencionálních dárců finančních prostředků. To bude možné, až přípravy dosáhnou takové míry, jakou požaduje arcibiskupství. Je to jistě rozumné. Bylo by hloupé, kdybychom začali ve velkém vybírat peníze a pak vám museli říct, že z důvodu komplikací se vše odsouvá třeba i o mnoho měsíců. To ale neznamená, že by náš fundraiser již intenzivně nepřipravoval celý koncept shánění potřebných financí. Prosím

Co se upeklo? Foto z farní chaloupky

pamatujte ve svých modlitbách na tento náš projekt.

Dalším bodem zasedání bylo seznámení s návrhy pana Viléma Rubeše, našeho farníka a reklamního specialisty. Podílí se i na vytváření televizních reklam a prozradím na něj, že je držitelem cca 50 národních a 25 mezinárodních kreativních cen (v oborech CD, CW, AD, režisér, producent). Nezištně se nabídl, že pomůže s tvorbou sloganu a základního textu, jež budou jakousi „vlajkovou lodí“ při propagaci vzniku farního centra a rekonstrukce kostela. Vycházel z „bouře mozků“, která se konala 18. srpna a které se kromě členů farních rad zúčastnili i někteří z vás. Dokud nemáme definitivní podobu, ponechal bych je jako překvapení, věřím, že milé.

Dále jsme provedli reflexi letního období v naší farnosti. Dlouze se probíraly letní chaloupky. Seznámil jsem přítomné s výsledky mého setkání se staršími kamarády (vedoucími) a sestrou Bernardou. Obecně byl konstatován dobrý průběh. Bude třeba ještě více dbát na to, aby program byl připraven v dostatečném předstihu. Od příštích chaloupek se počítá s obnovou dávné tradice každodenních duchovních témat. Dále jsme probírali konkrétní akce do konce roku včetně nových aktivit pro mládež.

Na závěr jsme se shodli, že je třeba v našem kostele připravit a nabídnout široké veřejnosti pravidelné modlitby za mír. Vždyť máme zasvěcení Královně míru a svět je plný nepokoje a konfliktů, včetně těch válečných. Zasedání rady skončilo „již“ po čtyřech hodinách.

P. Jiří Korda

SCHÁZELI SE NA LHOTECKÉ FAŘE

Otiskujeme zde dopis adresovaný otci Jiřímu Kordovi, který osvětluje blízký vztah P. Vladimíra Rudolfa s prof. Piťhou a dalšími kněžími.

Dovoluji si Vám oznámit úmrtí svého spolubratra z kněžského domova v Českých Budějovicích, který se se mnou účastnil modliteb za nejmenší.

P. František Pich patřil do skupiny kněží, kteří pod vedením Mons. Václava Dvořáka vedli tajné školení kněží, kteří potom byli svěcení hlavně od kardinála Meisnera, biskupa v Berlíně. A ta skupina se někdy scházela i u P. Rudolfa na faře v Praze ve Lhotce, kde nyní bydlíte. Dovoluji si Vám to napsat. K té skupině patřil Mons. Václav Dvořák, Dr. Piťha, P. Bělohávek a právě zemřelý P. František Pich.

P. František pocházel z farnosti Chyšky, jejímž farníkem byl i kardinál Miloslav Vlk. Ten se pro změnu narodil v Líšnici ve farnosti Sepekov, kde jsem se narodil i já. Takže jsme byli pokřtěni u jedné křtitelnice v poutním kostele jména P. Marie. Z Líšnice jinak pocházel i sochař Břetislav Benda, tvůrce kopie sochy Panny Marie svržené z mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Socha je u vás v kostele P. Marie Královny míru ve Lhotce. Zdraví Vás a za krásné dopisy pro nás, kteří se účastníme modliteb za nejmenší, děkuje

Pius Josef Peterka, OPraem

VZPOMÍNKA NA P. VLADIMÍRA RUDOLFA

V neděli 21. září při příležitosti nedožitých devadesátin P. Vladimíra Rudolfa sloužil slavnou děkovnou mši svatou Prof. PhDr. Petr Piťha, CSc., dr.hc., který má k P. Rudolfovi a ke Lhotce blízký vztah.

P. Rudolf se narodil 19. října 1924 v Praskolesích u Hořovic. Měl starší sestru, která zahynula za náletu v roce 1944. Možná i díky tomu silně rozuměl rizikům pro mír a pokoj, jež se promítla do několika zastavení lhotecké křížové cesty, ale také neúnavně přispíval k překonání předsudků mezi Čechy a Němci a podporoval usmíření mezi Čechy a odsunutými sudetskými Němci. Na kněze byl vysvěcen na svátek sv. Vojtěcha v roce 1950. Na prmičním obrázku měl napsáno: Oheň na zem hodit jsem přišel, a co chci jiného, než aby se vznítit? *Luk 12,49*. Prosím Vás však pro Pána našeho Ježíše Krista

a pro lásku Ducha Svatého, abyste mi pomáhali ve svých modlitbách za mne

u Boha *Řím. 15,30*. Brzy po vysvěcení byl poslán na vojnu k tzv. PTP. Až v roce 1954 nastoupil do duchovní správy jako kaplan v Berouně a poté jako farář ve Zbiroze. Odtud byl v roce 1967 povolán kardinálem Františkem Tomáškem na Lhotku, kde působil třicet dva let a zanechal nesmazatelné stopy v srdcích svých farníků.

V období tzv. „pražského jara“ působil v redakci Katolických novin, na jaře 1968 se zasloužil o likvidaci prokomunistického tzv. Mírového hnutí katolického duchovenstva. Velmi se angažoval v přípravě „Díla koncilové obnovy“. Podporoval tzv. podzemní církve, napomohl tajnému svěcení několika kněží: A. Bělohávka, P. Piřhy, T. Halíka. Hojně překládal duchovní literaturu (např. knihu M. Quoista – Mezi člověkem a Bohem).

Působení otce Vladimíra Rudolfa bylo trnem v oku komunistům, ti sledovali jeho činnost, a také si užil své s tzv. církevními tajemníky. Sama si pamatuji, jak na Lhotku chodíval jeden člověk z Hodkoviček v koženém kabátě. Bylo vidět, že tam chodí „služebně“. Nikdy se nemodlil, neklekal, neodpovídal a celou dobu jen stál a pozoroval dění. Zřejmě ho ale návštěvy kostela oslovily, protože jsem ho po roce 1989

viděla s manželkou, a pak zmizel, možná, že už je na pravdě Boží.

Na počátku tzv. „normalizace“ dal P. Rudolf podnět akademickému sochaři Karlu Stádníkovi k vytvoření originální křížové cesty. Po roce 1989 nechal přistavět novou kapli Nejsvětějšího Srdce Páně. A opět se s vervou pustil do dalších aktivit farnosti.

Patřil také k iniciátorům nedělních rozhlasových přenosů bohoslužeb. Hlásání Božího slova chápal ne jen jako povinnost kněze, ale také jako jedinečnou příležitost oslovit posluchače. Přenosy ze Lhotky se staly známými a P. Rudolf dostával mnoho ohlasů od věřících i nevěřících. Byl velmi prozíravý a dovedl jednat nadčasově. Přes všechny potíže a překážky ze strany režimu byl vždy plný elánu a činorodosti, své srdce obětavě rozdával a především hlásal: „Bůh je Láska“. Jeho promluvy o víře byly pro lidi magnetem. Na Lhotce také sloužil mše svaté pro polské dělníky, dokud mu to nebylo zakázáno. Kardinál František Tomášek mu za celoživotní úsilí udělil osobní titul děkana. Bůh ho k sobě povolal v roce Velkého jubilea 2000. S vděčností na něho vzpomeňme v modlitbě.

Eva Kocmanová a Jakub Hradec

KRÁTCE

- **Svátost křtu** přijali Lukáš Petr Hlavsa, Kryštof Dočekal, Antonín Augustýn Tomáš Vorel, Vojtěch Norbert Maruška
- **Rozloučili jsme se** s Ing. Otakarem Vrbou
- Možnost **nácviku žalmů** bude v sobotu 4. října od 9.30.

- Na **Misijní neděli 19. října** připravuje společenství maminek prodej misijních koláčů po mši upravené pro děti.
- Farní akademii 19. října od 16.30 povede Mariamm Klepetko na téma: Indie křesťanská i nekřesťanská. Pohled indické katoličky žijící v Čechách.

JOSEF ŠTEFAN: BÝT U NĚČEHO, CO SE RODÍ, MĚ LÁKÁ

S naším novým lhoteckým regenschorim jsme se setkali nad šálkem dobré kávy. Jen jsem žasla, že ač mladý, v hudebním světě už má bohaté zkušenosti. Snad i na vás z našeho rozhovoru dýchne jeho vděčnost za příležitost, které mu život přináší a chuť nabídnout své schopnosti dobrému dílu.

- **Narodil jste se v Domažlicích, ovlivnil vás ten malebný kraj?**

Pocházím z malé vesničky Vlkanov asi patnáct kilometrů od Domažlic. Je to blízko Klenčí a Postřekova. Máte pravdu, je to národopisný kraj. Asi od pěti let jsem vystupoval v dětském folklórním souboru, který mě hudebně rozvíjel.

- **Nejspíš jste měl dobré zázemí v rodině. Máte v ní i další hudebníky?**

Hlavně maminka a dědeček mě podporovali i stále podporují. Maminka je učitelka, ráda hraje na klavír a odmalička mě vedla k hudbě. Maminčina sestřenice hraje na housle v Plzeňské opeře a její dcera také. V našem kraji se rodiny věnují folklórní hudbě, i u nás doma jsme spolu hodně zpívali. Moje babička moc hezky zpívala chodské písničky. Odmalička jsem s ní taky chodíval do kostela, později jsem tam zpíval žalmy ...

- **Máte sourozence?**

Ano, o dva roky staršího bratra, ale ten hudbou nežije, vybral si fotbal.

- **Jaké hudební nástroje vám učarovaly?**

Nejdřív jsem začal hrát na klavír. Ale nerad jsem cvičil. Za to se mi líbila dudácká muzika, ve které hrály klarinety, housle, dudy, basa. Odjakživa jsem v ní chtěl hrát, proto jsem se dal na klarinet. Pan učitel na ZUŠ chtěl rozvíjet můj talent, ale já jsem mu to moc nedovolil. Hrál jsem spoustu lidových písníček, ale klasiku jsem moc necvičil. Jednou toho měl dost a chtěl, abych přešel na trubku. Naštěstí si toho všimnul jiný pan učitel a vzal si mě do třídy. Nechal mě hrát to, co mě bavilo. Pomohl mi splnit sen a vstoupil jsem do dudácké muziky, se kterou jsme byli úspěšní.

*Koncert z Mezinárodního festivalu Petra Dvorského
2012 Jaroměřice nad Rokytnou,
Český komorní ansámbl mladých – ČKAM*

• Kdy jste se rozhodl pro konzervatoř?

Na konzervatoř jsem chtěl jít od malička a původně jsem si myslel, že půjdu s klavírem. Moje klavírní umění na to ale nebylo. Byť jsem se na kon-

*Se sólisty koncertu na MHF Petra Dvorského 2012
B. Pernou – soprán, W. Hofbauerem – trubka*

zervatoři díky výborné kantorce hodně rozvinul a z klavíru jsem odmaturoval. Do Prahy jsem přišel studovat zpěv. Když jsem ještě zpíval v souboru, jedna paní učitelka mě podpořila, abych se připravil do pěvecké soutěže, a postupně jsem vyhrával i celostátní kola.

• Takže vám pomohli učitelé, kteří objevili váš talent?

Ano, můj pan profesor zpěvu Jindřich mě doporučil svému bývalému profesorovi Jiřímu Kotoučovi. Ten si mě poslechl a připravil na přijímací zkoušky. Měl jsem, vlastně mám štěstí na kantory. Hodně mě rozvinuli. Přirozený talent nestačí, musíte tomu dát

nějaký řád, hodiny dřiny a přemýšlení o hudbě.

• Odejít v patnácti do Prahy, to byla velká změna...

To ano, ale já byl vždycky tak trochu odvážný. Byl jsem i organizačně činný. V šesté třídě na základní škole jsem zorganizoval pro školu pěveckou soutěž. Nejdřív se na mě učitelé dívali s velkou nedůvěrou, ale spolužáci se přihlásili a soutěž proběhla a dodneška má kontinuitu. Asi to mám trochu vrozené, dědeček má hospodu a já jsem vyrůstal v tom prostředí.

• Do Prahy jste tedy odešel studovat zpěv?

Ano, původně jsem studoval zpěv a k dirigování jsem se zase dostal určitou náhodou. Na škole došlo k přesunům úvazků profesorů a já jsem byl požádán, abych v necelých osmnácti letech přerušil studium. To jsem nechtěl, a protože jsem měl v plánu v budoucnu zkusit dirigování, zeptal jsem se na dirigentském oddělení paní profesorky Němcové. Ta mi řekla, že musím udělat zkoušky do druhého ročníku. Bylo to tehdy pro mě velmi těžké, vše bylo nové... Do té doby jsem vlastně neviděl partituru... Paní profesorka mi zadala literaturu a pomohla mi s přípravou. Prázdniny jsem měl velmi studijní, ale zkoušky jsem zdárně vykonal a od té doby se věnuji dirigování. V následujícím roce jsem obnovil studium zpěvu. Letos v květnu jsem slo-

žil maturitu a dále pokračuji v dirigování a sbormistrovství.

● **Sám jste zpíval v nějakém sboru?**

V ZUŠ jsem navštěvoval sbor a ještě folklórní soubor... V současnosti zpívám externě ve sboru Národního divadla, vypomáhám v Pražském filharmonickém sboru a občas při velkých slavnostech zpívám ve sboru v katedrále sv. Víta.

● **Máte v Praze oblíbený kostel?**

Často a rád chodím na Náměstí Republiky ke sv. Josefu, pak ke sv. Ignáci, k Tomášovi, i ke sv. Prokopovi. Teď už se těším na Lhotku.

● **Při studiu se dostáváte za dirigentský pultík, jaké to je?**

Je to určitě těžší pozice. Myslím si, že nejtěžší je stát se dobrým psychologem. Tím mám na mysli vytvářet příjemnou atmosféru při práci a společně dojít k nejlepším výkonům. Od pátého ročníku sice takové předměty jako psychologie a pedagogika na konzervatoři máme, ale samozřejmě zkušenosti z praxe jsou k nezaplacení. Té možnosti se snažím využívat co nejvíce, také proto jsem společně se svými spolužáky a s podporou svého dědečka založil Český komorní ansámbl mladých. Moc mi to dává.

● **Máte možnost konzultovat se svými profesory?**

V rámci školy dostáváme různé příležitosti, třeba dirigovat Talichovu komorní filharmonii. Taky jsem dostal úkol dirigovat na scéně Národního divadla v činohře Figarova svatba. Byla to výborná praxe. S pány profesory

samozřejmě stále konzultuji nejen na hodinách, bez toho by to nešlo. Vždycky všechno, co člověk může udělat, je dobré zkusit.

● **Nabídka ze Lhotky je pro vás taková příležitost?**

O tom, že hledáte regenschoriho, mi řekla jedna kolegyně varhanice. Doporučila mi, že by to pro mě byla výborná praxe. Být u něčeho, co se rodí, mě láká.

● **Už jste se setkal s našimi zpěváky?**

Myslím, že to půjde zdárně. Přál bych si, abychom k sobě měli vzájemný respekt a aby lidé chodili do sboru rádi.

Za rozhovor děkuje

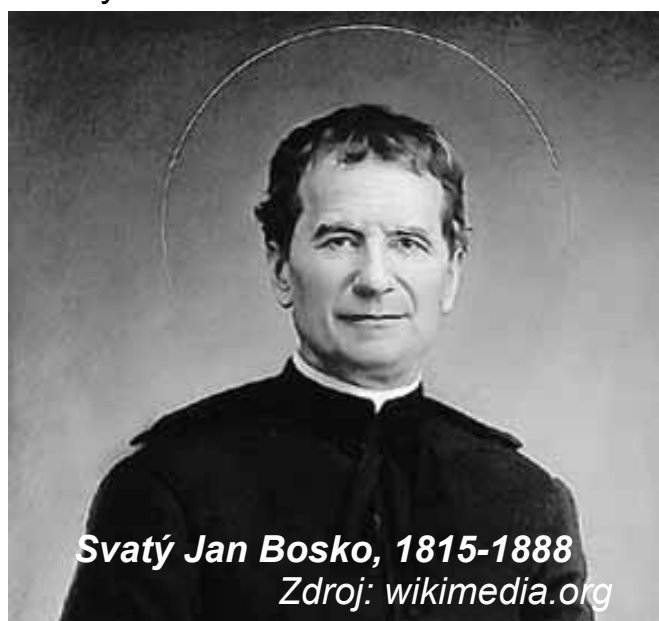
Jana Šilhavá

JOSEF ŠTEFAN se narodil 15. listopadu 1993 v Domažlicích, kde od první třídy navštěvoval ZUŠ v oborech klavír, klarinet a zpěv. V roce 2009 byl přijat na Pražskou konzervatoř na klasický zpěv. V roce 2011 přestoupil na obor dirigování (prof. Miriam Němcová, Hynek Farkač) a sbormistrovství (prof. Miroslav Košler). Zároveň založil Český komorní ansámbl mladých. V letech 2011 až 2012 byl sbormistrem pěveckého sboru Rosa. Od roku 2013 studuje soukromě operní zpěv u italského mistra Paola de Napoli. V roce 2014 maturoval na Pražské konzervatoři v oboru dirigování a klavír. Mezi jeho úspěchy patří vítězství v celostátní soutěži Zpěváček 2006 a následující koncerty ve spolupráci s Peterem Dvorským a Evou Urbanovou. Spolupráce s operou v Plzni a s Národním divadlem v Praze, kde dirigoval jako sbormistr na scéně v činohře Figarova svatba.

CO NABÍZEJÍ SALESIÁNI SPOLUPRACOVNÍCI

Kdesi jsem slyšel, že různá duchovní hnutí a iniciativy jsou tím, co v minulém století, plném tolika nejrůznějších událostí a společenských změn, církvi nejvíce pomohlo. Možná je to trochu nadsazené. Každopádně vedou ke zvýšení iniciativy v osobním nasazení pro druhé a zpětně pomáhají v duchovním růstu. Pomáhají zachovat si křesťanskou identitu v sekularizovaném světě. Také v naší farnosti působí lidé zapojení ve více duchovních hnutích. Dovolte mi trochu představit salesiány spolupracovníky.

Začnu jako v pohádce: bylo – nebylo, blízko Turína žil v 19. století výjimečný kněz sv. Jan Bosko.

*Svatý Jan Bosko, 1815-1888
Zdroj: wikimedia.org*

Bylo to v těžké době – průmyslová revoluce zaplnila města chudými mladými lidmi bez zázemí, církve byla pronásledována nově vznikajícími civilními vládami. A Don Bosko, jak se mu většinou říká, se začal starat o ty nejchudší. Zajišťoval jim bydlení a jídlo, pomáhal hledat práci a učil je dobrému životu a víře v dobrého Boha. Pomáhal mladým stát se, jak sám říkal, čestnými občany, dobrými křesťany a jednou šťastnými obyvateli nebe.

Don Bosko chtěl zapojit do pomoci mládeži co nejvíc lidí. Měl na svou dobu radikální revoluční myšlenku. Chtěl, aby ve vznikající salesiánské kongregaci byli zároveň řeholníci i lidé žijící

v manželství. Dnes již taková duchovní společenství existují, ale v 19. století to možné nebylo. A tak Don Bosko založil bratry salesiány a později, na způsob třetího řádu, Sdružení salesiánů spolupracovníků. Jednalo se o společenství s vlastní činností, ne zcela závislé na dílech salesiánů.

Salesiánská rodina je dnes nesmírně široká a kromě základních tří větví – bratrů salesiánů, sester salesiánek (Dcer Panny Marie Pomocnice) a salesiánů spolupracovníků má celkem asi dvacet tři oficiálně uznaných větví a mnoho dalších místních po celém světě.

Ale vraťme se k salesiánům spolupracovníkům. Charakteristické pro ně je rodinné společenství a spolupráce, optimistický přístup k životu a ochota pomáhat – hlavně mládeži a obyčejným lidem. Jejich činnost začíná již způsobem života v jejich rodině a zaměstnání. Často se v různých etapách života stává, že „na víc není“. Běžným apoštolátem však bývá práce ve farnostech, katecheze dětí, spolupráce se salesiány a salesiánkami. Správně by měl salesián spolupracovník pomáhat hlavně tam, „kam salesián nemůže“, tedy ve světě. Například v politice, v žurnalistice, školství apod. Je řada spolupracovníků, kteří jsou nebo byli sta-

rosty či pracují v různých radách, jsou ředitelé škol, byli poslanci, jeden byl i ministrem.

V každé zemi vypadají spolupracovníci trochu jinak. Vychází to z historických a místních poměrů. V Čechách se salesiáni spolupracovníci obnovovali po komunistickém zákazu potají již v osmdesátých letech. Většinou se jednalo o mladé manžele s dětmi (dnes je věkový průměr již vyšší). Jeden salesián z Austrálie si dělal legraci, že typickým spolupracovníkem v Austrálii je sedmdesátiletá žena. V některých státech mají spolupracovníci i větší profesionální díla. U nás je jen jedno středisko pro mládež s kostelem v Havířově, které vybudoval salesián spolupracovník a další ho dnes vedou a zajišťují.

Co Sdružení salesiánů spolupracovníků nabízí? Pro salesiány je základem rodinný duch, který člověk nachází jak v místních společenstvích, kde se pravidelně schází, tak v rámci různých akcí po celé republice. Nabízí také duchovní vedení – spolupracovníci si mohou každoročně vybrat několikadenní exercicie pořádané na různých místech. Dále jsou k dispozici čtvrtletní

sobotní duchovní obnovy vedené bratry salesiány. Pro apoštolátní činnost může nabídnout spolupráci a podněty těch, kteří jsou v dané oblasti aktivní.

Podle slov Dona Boska ale nabízí daleko víc: „Sejdeme se v nebi.“

Boženka a Jiří Šárkovi

Salesiáni spolupracovníci

PS: Kdo by chtěl o této spiritualitě vědět víc nebo se do ní zapojit, je možné použít kontakt: jiri.sarka@statikus.cz; mobil: 603257704, www.ascczech.cz.

VÝLET PRO RODINY S DĚTMI

Milí farníci, srdečně vás zveme v sobotu **4. 10. 2014** na společný výlet rodin s dětmi do Chuchelského háje.

Program výletu: 9.30 setkání u **přívozu** v Modřanech; přesun přívozem do Lahoviček; pěší výlet do Chuchelského háje s návštěvou **lesní ZOO** – vstup zdarma. **Společný piknik** (z vlastních zásob) v lese, v případě nepříznivého počasí pod přístřeškem v lesní ZOO, případně v lesním altánku. Krátké zamyšlení k životu sv. Františka z Assisi. V **15.00** bude P. Jiří Korda celebrovat **mši sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého**. Poté návrat zpět k přívozu nebo na autobus (kratší varianta pro unavené výletníky). **Vzhledem k tomu, že část trasy vede poměrně prudkým kopcem v lese, doporučujeme robustnější kočárek.** Více informací poskytnete: **Martin Koníček**, tel. 603 404 546, m.konicek@email.cz

ZA PANNOU MARIÍ ZBRASLAVSKOU

Srdečně zveme na pouť u kapličky na Baních. Mariánská pobožnost se zde bude konat 11. října ve 14.30 hodin.

Původně gotický obraz ležel po husitských bojích u nás, kdy byly část areálu kláštera a chrám P. Marie zni-

ka, že obraz zaplatil Karel IV., protože byl velice drahý. Kaple na Baních je vlastně původní klášterní kaple, kostel P. Marie byl husity poničen a cisterciáci ho už znovu neobnovili. Po objevení byl obraz obnoven v barokní podobě. Pan prof. Royt o něm dovede velice krásně vyprávět.

Existuje hezká pověst – Ježíšek má v ruce ptáčka a pověst říká, že nad určitým místem v zahradě kláštera ptáček stále létal, tak tam začali kopat a obraz objevili.

Originál obrazu se nachází v galerii Anežského kláštera. Před několika lety byl restaurován, protože byl zapůjčen do Metropolitního muzea v USA. Byla také vydána poštovní známka s obrazem P. Marie Zbraslavské.

Čas zahájení mariánské pobožnosti je určen podle jízdního řádu autobusu 129, který odjíždí ze Smíchovského nádraží ve 13.51, lze na něj přistoupit u Lihovaru, výstup na zastávce na Baních. Stejným směrem jede také autobus 318, jen má stanici o kousek dál. Musí se dojít zpět asi 50 metrů na konečnou autobusu 129 a pak do kopce asi čtyři minuty.

Mariánská pobožnost u kapličky začne ve 14.30.

Alena Hůlková

*Dvojazyčný česko-německý nápis:
Uvěř, zde jest stánek milosti!
Glaube, hier ist eine Gnadenstatte!*

čeny, asi dvě stě let v zemi. Cisterciáci, kterým patřil klášter, obraz pořídili pro svoji klášterní kapli. Existuje domněn-

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ŘÍJEN 2014

STŘEDA	1.10.	Sv. Terezie od Dítěte Ježíše
8.00		Mše svatá
8.30–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10		Modlitby maminek CMS Studánka
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30		Zpívání s dětmi
18.45–20.15		Setkání mladších náctiletých
ČTVRTEK	2.10.	Sv. Andělů strážných
8.00		Mše svatá a po ní úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ulici
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
18.30		Mše svatá
19.10		Modlitby chval
PÁTEK	3.10.	1. pátek v měsíci
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA	4.10.	Sv. Františka z Assisi, 1. sobota v měsíci
9.30		Kurzy žalmů v kapli kostela
9.30		Výlet rodin do Chuchelského háje (viz Věstník str. 9)
15.00 – nádvoří		Žehnání zvířat
16.15		Mariánské večeřadlo
17.00		Mše sv.
17.40		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti
NEDĚLE	5.10.	27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00 a 10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá
19.30		Informační schůzka o evropském setkání Taizé
PONDĚLÍ	6.10.	
8.00		Mše svatá
19.00		Biblické setkávání
ÚTERÝ	7.10.	Panny Marie Růžencové
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
18.30		Mše svatá
19.15		Příprava dospělých na křest
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 8.10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“
20.00	Zasedání PRF

ČTVRTEK 9.10.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže (asi 11–13 let)

PÁTEK 10.10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 11.10. Sv. Jana XXIII.	
17.00	Mše svatá
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDĚLE 12.10. 28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 13.10.	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců

ÚTERÝ 14.10.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 15.10. Sv. Terezie od Ježíše	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých

ČTVRTEK 16.10. Sv. Hedviky, sv. Markéty Marie Alacoque	
8.00	Mše svatá a po ní úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
19.00	Společenství mládeže
PÁTEK 17.10. Sv. Ignáce z Antiochie	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 18.10. Sv. Lukáše, evangelisty	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 19.10. 29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ, Den modliteb za misie	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
16.30	Farní akademie: Shiny Mariamm Klepetko: Indie křesťanská i nekřesťanská. Pohled indické katoličky žijící v Čechách.
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 20.10.	
8.00	Mše svatá
19.00	Biblické setkávání
ÚTERÝ 21.10.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 22.10. Sv. Jana Pavla II.	
8.00	Mše svatá
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“
ČTVRTEK 23.10. Sv. Jana Kapistránského	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže (asi 11–13 let)
PÁTEK 24.10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 25.10.	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 26.10. 30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 27.10.	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 28.10. Sv. Šimona a Judy, apoštolů	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 29.10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
	Podzimní prázdniny – není výuka náboženství
ČTVRTEK 30.10.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže (asi 11–13 let)
PÁTEK 31.10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 1.11. SLAVNOST VŠECH SVATÝCH	
8.00	Mše svatá
16.15	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.*

CHALOUPKA V HORNÍ PLANÉ

Při ranní rozcvičce, v zápalu hry dopoledne, odpoledne při dovádění ve vodě, na závěr dne u večerní modlitby a těsně před usnutím – ve všech zmíněných chvílích si starší kamarád letošního léta uvědomoval, jak hladce nám ta chaloupka 2014 probíhá. A opravdu, čtrnáct dní uběhlo jako voda a to jen „díky Bohu“, velké farní pomoci, hodným mladším i starším kamarádům, zodpovědným rodičům, ucházejícímu počasí a nádhernému místu. Ano, místo bylo opravdu skoro ideální – městečko Horní Planá je krásnou základnou pro spoustu výletů do Pošumaví a leží přímo na Lipně, takže je zde téměř nevyčerpatelná možnost pěkného koupání. Místní farnost nám také poskytla bohatě dostatečné zázemí – starou, velkou, ale částečně zrekonstruovanou faru se dvorem, kde bylo dost místa pro nás všechny. A bohužel letos nebylo ani žádné vážnější zranění. Doufáme, že si všichni ty dva týdny užili a věřím, že si odnášíme spoustu krásných vzpomínek... Moc děkujeme za všechnu podporu a těšíme se na příště! Za starší kamarády zdraví

Jenda Křížek

Na chaloupce se mi moc líbilo, hráli jsme hry, chodili jsme na výlety a byli jsme na raftech. Nejvíce se mi líbil výlet do Českého Krumlova. Na chaloupce jsem si také našla spoustu kamarádek.

Markétka

Na chaloupkách se mi líbilo, když jsme pluli na raftech po Vltavě. Líbilo se mi to ticho a jediný zvuk do toho ticha vydávala příroda.

Jiří B.

Letošní chaloupky se konaly u Lipna v Horní Plané. Bydleli jsme na faře poblíž kostela. Počasí se nám více méně vydařilo. I když přšelo, tak nám starší kamarádi vymysleli zábavu, při

Výlet na Vltavě

kteří jsme se rozhodně nenudili. Užili jsme si spoustu dobrodružství a zábavy. Navštívili jsme i Český Krumlov. Příležitostí ke koupání moc nebylo, někteří se však nedobrovolně vykoupali ve Vltavě při raftu. Jako etapovou knihu letos zvolili starší kamarádi Harry Potter a kámen mudrců. Tato etapová hra se u všech velice dobře osvědčila. Nejlepší byla část, jak jsme získávali kámen mudrců. Také jsme navštívili pozůstatky vesnice po odsunutých německých obyvatelích Zadní Zvonkové.

Filip Rak a Vladimír Soukup

Letošní chaloupky jsme strávili v Horní Plané u Lipna a čtrnáct dní jsme obývali jako obvykle faru, poblíž které byl i kostel a která se tyčila na vrchu vesničky. Tématem celých chaloupek a velké etapové hry byl Harry Potter a v průběhu tábora jsme četli i stejnojmennou knížku, přesněji Harry Potter a kámen mudrců. Byli jsme rozdělení do čtyř skupinek s originálními názvy (Baziliškové, Fénixové, Banana Kaput Knír a Modrá hůlka), každá skupinka měla šikovné členy a v každé skupince se udatně bojovalo o vítězství, ale jak už to tak bývá, na konci vyhrála jenom jedna s největším počtem bodů. Body se získávaly z etapových her, které byly hlavní náplní celého pobytu, a každá etapová hra měla zcela jiný úkol a průběh, od míchání vlastních lektvarů až po hledání šifry v kontejneru na plasty. Jistě mi budete věřit, když vám zaručím, že legrace jsme si užili ažaž a že o zábavu bylo opravdu postaráno.

Ale snad nejlepší, nejtipnější ale zároveň i nejděsivější zážitek byl výlet do Českého Krumlova, kde jsme jednu chvíli stáli nohama pevně a bezpečně na zemi, zato však druhá část výletu už taková pohodička nebyla... Všechno to začalo tím, že nás vedoucí jednoho „krásného“ dne brzy ráno vzbudili a oznámili nám, že si máme sbalit batohy a vzít si s sebou náhradní ponožky, popřípadě i boty a že jdeme na vlak. Když jsme se tedy v rychlosti vypravili a uháněli vlakem směr Český Krumlov, ještě jsme úplně nevěděli, co

nás čeká. Ale po prohlídce s průvodkyní, při které jsme poznali krásu Českého Krumlova, nám bylo oznámeno, že v cestě už nebudeme pokračovat pěšky, ale po vodě na raftech s pádly v rukou!

A tak jsme se tedy vydali po Vltavě vpřed, dobrodružství vstříc. I přesto, že spousta z nás na raftech seděla poprvé v životě, že jsme měli před sebou pět obtížných jezů a i přesto, že počasí nebylo dokonalé a na konci cesty jsme

Dvě momentky z vlaku

byli promrzlí na kost, to byl pro všechny skvělý zážitek.

Mimo jiné jsme měli každý den na nástěnce vyvěšený „Brumbálův úkol“, který byl vždy dobrovolný a za jeho splnění se dostávaly modré, červené a zlaté fazole podle toho, jak dobře byl úkol splněn. Za získané fazole nám byl na konci přidělen určitý počet bodů do dražby. Měli jsme například psát ódy na starší kamarády nebo dostat gumového medvídka z čela do pusy bez pomoci rukou. Na dva dny nás přijel navštívit páter Jiří a kostelník Marian

se stal bavičem dětí. Zajímavý byl také výlet do Zadní Zvonkové. Chaloupku jsme zakončili táborovým ohněm a tradičně i dražbou. Myslím, že jsme si to

především díky nejlepším starším kamarádům všichni moc užili!!!

Anička Kapsová

HARRY POTTER NA FARNÍCH CHALOUPKÁCH?!

Možná, že někdo pozdvihl obočí, když se dozvěděl, že táborová hra na letošních chaloupkách se inspirovala prvním dílem Harryho Pottera. I já jsem byl nemile překvapen, když jsem až v červnu zjistil, že si starší kamarádi (vedoucí) vybrali právě tuto knihu a mají velkou část hry hotovou. Přesvědčovali mě ale, že příběh chlapce Harryho měl pro jejich duchovní růst v dětství veliký význam, zvláště v otázce boje dobra a zla. Musím dodat, že starší kamarády z naší farnosti považují na svůj věk za zralé a hluboce věřící mládežníky. Já sám jsem o Potterovi do té doby nic moc nevěděl. Snad jen to, že mnozí křesťané proti němu razantně vystupují.

Donutil jsem se tedy přečíst si uvedený díl, prostudoval jsem dostupné námítky proti knize, hovořil jsem se dvěma důvěryhodnými kněžími, kteří přečetli dokonce všechny díly. Po zralé úvaze jsem došel k rozhodnutí, že hře bránit nebudu.

Uprostřed chaloupek, v neděli odpoledne, jsem pak se staršími kamarády

a dětmi uspořádal diskuzi o knize. Více než polovina ji četla, a tak nejdříve hovořili oni o tom, čím je oslovila, co pro ně znamená. Musel jsem jim dát za pravdu, že příběh je velmi čtivý, plný napětí i laskavého humoru. Rozhodně postrádá to, čím jsou dnes děti a mládež často krmeny – vulgarismy, agresí, cynismus, relativismus. Upozornil jsem ale na to, že děj se odehrává v prostředí školy „čar a kouzel“. Jistě, dá se namítnout, že hlavní hrdinové se učí „dobré magii“. Taková ale ve skutečnosti neexistuje. Z pohledu židovství, křesťanství i některých dalších náboženství je jakákoliv snaha ovládat a využívat, i v dobré víře, nadpřirozené síly velmi nebezpečná. To proto, že kdo si myslí, že zapřáhne duchové síly ke svému prospěchu, se ve skutečnosti staví do role Boží, i když Bohem není. A tak dříve nebo později pocítí, že naopak on se stává rukojmím sil, které rozhodně dobré nejsou. Problém je v tom, že dnes mnoho dospěláků podléhá pokušení zkoušet různé formy magie, věštění, astrologie, zázračných

látek apod. Dokonce i někteří „vážení“ katolíci. Dále jsem dětem nastínil několik příběhů lidí, kteří se takovými věcmi zabývali a dnes mají velké problémy. Zmínil jsem se o tom, že takovým lidem jako kněz pomáhám. Díky této práci se mi otevírá svět, o kterém drtivá většina lidí nemá ani potuchy. O to víc mě překvapuje, že autorka Harryho Pottera má o tomto světě docela dost informací. Uvádí totiž v příběhu věci, pojmy, symboly, které asi většina čtenářů považuje za nápadité výplody fantazie, ale které ve skutečnosti existují.

Rodiče se nemusí bát, děti jsem nestrašil nějakými detaily, naopak ony překvapily mne, když se několikrát spontánně sdílely se svými zkušenostmi. Podle reakcí některých se snad podařilo to, o co mi šlo nejvíce. Dát dětem pocítit, že jejich svět a to, co mají rády, někdo z dospělých bere vážně, že jako jeden z nich to dokáže ocenit. Ale současně jako „starší kamarád“ jim nabídne další, nový pohled, obohacující a prohlubující jejich dosavadní poznání.

P. Jiří Korda

BRATŘI Z TAIZÉ UŽ JSOU V PRAZE

Přípravný tým z Taizé už dorazil do Prahy. Koncem září se otevřelo pro veřejnost centrum příprav v „Kafkově domě“ (nám. F. Kafky 24/3 vedle Staroměstského náměstí).

Pokud můžete pomoci s přípravami v naší farnosti nebo byste se jen chtěli dozvědět něco víc, o čem takové setkání vlastně je, co všechno to obnáší, jste srdečně zváni na **informační schůzku** s bratry z Taizé, která se bude konat **5. 10.** po večerní mši svaté, zhruba **od 19.30** u nás v kostele. Nemusíte se bát, schůzka je pouze informativní a účast na ní vás k ničemu nezavazuje. Budeme však rádi, pokud se podaří najít lidi ochotné zapojit se do **místního přípravného týmu**, který by měl na starost hledání a koordinaci

ubytování, přípravu programu, který se bude odehrávat v naší farnosti, a přípravu příjmu poutníků v den příjezdu (29. prosince).

Pokud můžete **pomoci s ubytováním**, vyplňte prosím formulář, který naleznete na

www.taizepraha.cz/ubytovani/ nebo v tiskovinách (vyplněný nechte v sakristii). Mladí účastníci (ve věku 17–35 let) si přivezou spacáky a karimatky, mohou spát na zemi. Vřelé přijetí je důležitější než fyzické pohodlí. Potřebují jenom jednoduchou snídani každé ráno. Celý den budou venku na evropském setkání, vracet se budou po večerní modlitbě (v Letňanech), kolem 22.00 h. Na Nový rok, 1. ledna, je můžete pozvat na oběd.

Další informace naleznete na www.taizepraha.cz

Na spolupráci v místním přípravném týmu se těší

Helena Polláková a **Terezie Šilhavá**

kontakt: taize.lhotka@gmail.com nebo telefon (viz letáčky v tiskovinách)

NOVÉ SPOLEČENSTVÍ PRO MLÁDEŽ 11–13 LET!

Otvíráme nové společenství pro mládež ve věku 11–13 let, jinak řečeno zhruba pro 6.–7. třídu základní školy, ještě jinak řečeno pro primu a sekundu osmiletých gymplů. Nechceme, aby naše setkání byla jen další nalejvárnou informací, zvláště když trávíme tolik času ve škole. Chceme se spíš bavit o naší víře a o Pánu Bohu jako přátelé, vzájemně se povzbuzovat a modlit se spolu. Chceme utvořit prostor pro zábavu, ale i vážná témata, prostor pro přátelství, ale také pořádné dobrodružství. Chceme tvořit společenství. Pokud je ti ±11–13 let a chtěl by ses k nám přidat, určitě neváhej. Stejně tak, pokud víš o někom, pro koho by to mohla být aktuální nabídka, dej mu o ní vědět a povzbuď ho, aby přišel mezi nás. Za-

čínáme úplně od nuly, což je vždy prostor pro velké věci. Budeme se scházet (až na výjimky) 1x za 14 dní ve čtvrtek v kostele a to od 18.45 do 20.00. Nemusíš se nikde hlásit, stačí, když prostě přijdeš. (Ale pokud chceš udělat dobrý skutek, dej nám vědět na TSixta@seznam.cz, na stejnou adresu je také možné směřovat jakékoliv otázky.) První setkání se uskuteční 9. 10. 2014 startujeme v 18.45. (Další termíny pro říjen jsou: 23. 10. a 30. 10., setkání bude výjimečně dvakrát po sobě.)

Tomáš Sixta

P. S.: více informací o skupinkách mládeže v naší farnosti naleznete na: <http://lhoteckafarnost.cz/Aktivita-ve-farnosti/Mladez>

CHVÁLY POKRAČUJÍ I V LETOŠNÍM ŠKOLNÍM ROCE!

Vy, kteří oslavujete Hospodina, vyvyšujte ho, jak jen to dovedete, on bude i tak větší než všechna slova chvály. Vy, kdo mu provoláváte slávu, přidejte na síle a neumdlévejte. (Sírachovec 43,30) Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! (Žalm 136,1)

I v letošním školním roce se chceme scházet na modlitby chval. Jsme rádi, že už jsme vytvořili poměrně slušnou, několikaletou tradici našeho setkávání, ale rozhodně se nechystáme zamrznout ve stereotypch a odmítáme vyprázdněné fráze a cestu v zajetých kolejkách. Máme touhu po Bohu, chceme hledat jeho království, chceme hledat jeho tvář. Chceme vstupovat do Boží přítomnosti, chceme mu vzdát

chválu v jeho nádvořích, chceme vyvyšovat jeho jméno nad našimi životy, nad naší farností, naším městem... Ne hudba, ne atmosféra, ne naše pocity – On byl, je a bude ten důležitý.

Jste srdečně zváni se k nám v tom všem přidat a spojit každý 1. čtvrtek v měsíci. Začínáme mší v 18.30, chvály pak startují v 19.10. První setkání bude již 2. října.

Tomáš Sixta

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN VE STUDÁNCE

Se synem, čerstvé tříletým, jsme podobně jako všichni školáci s očekáváním vzhlíželi k datu prvního září. Čekal nás nástup do nejmladší třídy v CMŠ Studánka. Školka je mi sympatická možným a vítaným zapojením rodičů do svého provozu. Ani start nového školkového roku nemohl probíhat jinak, než tím, že jsme měli možnost vyprosit si u Pána Boha požehnání po boku svých dětí a jejich pedagogů při oslavě společné bohoslužby. Někteří rodiče po sobě pokukují trochu rozpačitě, ve lhoteckém kostele možná nejsou častými návštěvníky. Studánka totiž integruje děti z rodin věřících i nevěřících. Pro

ně může být studánkovská mše možná jediným impulzem návštěvy našeho svatostánku.

Otec Jiří pestrému publiku při promluvě sympaticky představil myšlenku důležitosti Božích dětí. Každý jednotlivec je ve své odlišnosti pro Boha důležitý. Jako celek jdoucí za jedním cílem, jedním směrem, toho ale můžeme zvládnout mnohem více. Děti si to na vlastní kůži vyzkoušely aktivním zapojením do kázání. Když otec Korda začal děti vábit do popředí máváním několika decentně barevnými kusy látek, ne jeden z dospělých s úsměvem očekával, copak se to na nás chystá. Někteří děti ještě ostýchavě otálely v lavicích, ale otec nás nenapínal dlouho: „Děti, copak můžeme najít v lese, z čehopak se takový správný

Mše na zahájení školního roku pro CMŠ Studánka

les skládá?“ Záhy po odpovědích už děti před obětním stolem rozvinují hnědou látku představující hlínu, již pokrývají odstíny zelené, evokující louky, keře, stromy. Spolu s otcem děti palouky zdobí kvítky a pohazují šiškami. Co má představovat modrá látka, všichni přítomní již tuší. Při výzvě, aby každé dítě vybralo kámen z košíku, vítězí i u těch stydlivějších zvědavost a chuť pro hru. To už má i otec trochu problém krotit klubko divokých malých lesníků. Děti pak společně tvoří velikou studánku. Spolu s dětmi si uvědomujeme důležitost každého kamínku lemujícího naši studánku. Každý kamínek je jiný, ale stejně důležitý a potřebný. Stejně tak jako naše děti, tvořící srdce Studánky. Společné prosby přednesené za pomoci učitelů a rodičů vyvrcholily průvodem všech dětí s obětními dary.

Po bohoslužbě doprovázené kytarou a zpěvy v režii učitelek Studánky jsme vyrazili průvodem do školky. Nervózně jsem toto stádečko obšlapovala s kočárkem s mladším synem sledujíc, jak se ten starší poprvé zapojuje do takto velké kolektivy nových kamarádů, zda nikoho nezlobí, zda nešlape do kaluží... Po chvíli jsem se uklidnila. Všechny děti, i ty nejmladší, některé ještě ani ne tříleté, svůj úkol přejít do Studánky i za deště v pohodě zvládly. Rodiče měli možnost podpořit své děti

a nakouknout do denní rutiny školky. Asi po hodině korigování aktivit svého syna jsem usoudila, že bude pro něho i pro mě lepší nechat ho v klidu samostatně navazovat první kontakty s novým prostředím.

První den jsme všichni společně zvládli. Někteří (a věřím, že ne vždy jen děti) s trochou slziček, ale díky trpělivosti a laskavosti učitelek, zapojení lhotecké farnosti a modlitební podpoře maminek setkávajících se speciálně kvůli Studánce, tuším, že tato školka může mému dítěti dát velmi solidní základ do života.

Eva Neudertová

OS Studánka a CMŠ Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4, zvou na

ÚKLID PÍŠOVICKÉHO LESA

v sobotu 4. října 2014 od 9.30 hodin

Začneme u retenční nádrže mezi ulicemi Rakovského a Hasovou.

K dispozici budou pytle na odpad i rukavice. Po úklidu bude připraveno občerstvení a odměna pro děti. Asi od 12 hodin nás čeká na zahradě školky táborák s opékáním buřtů. Kontakt: os.studanka@centrum.cz; mobil: 737 634 580.

KDYŽ SE ŘEKNE TAIZÉ...

Při četbě článku o komunitě v Taizé jsem si vzpomněl i na svoje setkání. První byly nahrávky písní z Taizé, tehdy ještě na magnetofonových kazetách. Ty mne oslovily svojí zvláštní melodikou, střídáním různých jazyků, plným vtažením do proudu melodie a textu. Když jsem v roce 1992 objevil, že jezdí přímá linka autobusu až do Taizé, bylo rozhodnuto. Vydal jsem se tam s oběma syny.

Zážitků byla celá řada. Naprosto nečekané množství lidí, národností, jazyků. Chrám prodloužený stánovou nástavbou. Nádherný pocit duchovního prostoru, volnosti a zpěvnosti.

Ale byly i další, zcela nečekané zážitky. V Taizé mne přiřadili do anglicky mluvící skupiny, která se druhý den rozšířila o deset Bělorusů. Vystoupili z autobusu, který oficiálně směřoval na francouzskou Riviéru, jinak by se do Taizé nedostali. Když jsem viděl, jaký mají zájem o práci ve skupině a jak zápasí s angličtinou, porušil jsem svůj slib z roku 1968, že už rusky mluvit nebudu, a začal jsem jim překládat. Od té doby si vážím práce překladatelů. Bylo to náročné.

Druhý zážitek se spojuje s koncem pobytu a pak pokračoval ještě několik let. Během loučení byli bratři překvapeni, když jsem jim dal svoji emailovou adresu. Vy máte internet a opravdu vám můžeme psát? Jak jsem se později dozvěděl, začali mi říkat „bratr in-

ternet Československo“ a několik let jsem dostával elektronicky aktuality z Taizé a rozesílal je dál, jak se dalo. Přes známé, poštou, později elektronicky.

Taizé mne tak přivedlo k dalším vzpomínkám. Málokdo ví, že pan profesor Petr Piřha, který celebroul mši za P. Rudolfa, byl v letech 1992 až 1994 ministrem školství a v tomto období zásadně podpořil rozvoj internetu v naší zemi. Další nezveřejňovanou skutečností je, že teologické fakulty měly od počátku českého internetu nejintenzivnější provoz do zahraničí snad ze všech akademických institucí. Měly pracovníky znalé jazyků, měly s kým a o čem smysluplně komunikovat. Jsem rád, že jsem byl u projektu akademického internetu od počátku a měl možnost podílet se na bourání informační zdi, kterou jsme v době komunismu byli obklopení a odříznuti od okolního kulturního světa.

Milan Šárek

CO SE VÁM VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE TAIZÉ? Podělte se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi. Napište, prosím, do redakce Věstníku o tom, co se vám vybaví, „když se řekne Taizé“. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. (red.)

ŘEZAT SE MÁ RYCHLE

Dnešní příběh začíná jednoho letního časného rána. Na můj mobil volá nešťastný pán a začíná vyprávět příběh svých rodičů.

Maminka měla už před mnoha lety těžkou dopravní nehodu, po které zůstala částečně nesoběstačná. Tatínek se o ni mnoho let obětavě stará. S bratrem se mu snaží pomáhat, ale jsou zaměstnaní a mají rodiny. Dnes v noci odvezla tatínka záchranná služba do nemocnice. Zatím netuší, o jak závažné onemocnění půjde, ale je jisté, že potřebují pomoc s maminkou.

Sociální pracovník se chytil za hlavu sotva vešel ráno do dveří a já ho seznámila s novým příjmem. Přesto se otočil ve dveřích a vyrazil na návštěvu. Naštěstí se ukázalo, že potřeby rodiny můžeme poměrně snadno naplnit. Paní potřebovala jen dovézt nákup a oběd, dále pomoc s koupáním a drobným úklidem. Doma se o sebe jinak postará. Vše se domluvílo a návštěvy začaly. Služba probíhala bez problémů, pečovatelky pouze hlásily, že klientka neustále telefonuje manželovi do nemocnice a nutí ho, aby se vrátil domů.

Paradoxně, problémy nastaly v okamžiku, kdy se pán vrátil domů z nemocnice. Přestože se nakonec nejhorší z možných diagnóz nepotvrdila, je nezbytně nutné, aby se šetřil. Nebylo a není myslitelné, aby znovu převzal plně na svá bedra péči o manželku i domácnost. Pán je úžasný, všichni

jsme si ho okamžitě oblíbili. Problém nastal s paní, která byla přesvědčena, že už se zase postará manžel a nás už přeci nepotřebují. Neposlouchala syny, manžela, ani naše pracovnice a pracovníky. Marně jsme jí vysvětlovali, že manžel je nemocný. Už nikdy nebude schopen péče, kterou jí poskytoval desítky let. Neslyšela ani na to, že ohrožuje manželovo zdraví i jeho život.

Odmítala spolupracovat s pečovatelkami a dožadovala se obvyklých služeb svého manžela. Všichni jsme z toho byli nešťastní.

Nakonec se spásným nápadem přišel mladší syn. Zavolal tetu, sestru své maminky. Dáma je od rány a pro ostré slovo nechodí da-

A hurá ven, pečovatelka s dcerou pomáhají klientce ze schodů

leko. Okamžitě pochopila situaci a slíbila, že pomůže. Nikdo z nás u rozhovoru nebyl, ale tetička pak říkala, že řezat se má rychle a ostrou stranou. Zabrало to a naše péče zase probíhá bez problémů. Je jasné, že bude pokračovat dál a postupně bude třeba ji rozšiřovat dle potřeb obou manželů a rodiny.

Domácí péči lze bez pomoci rodiny poskytovat jen velmi obtížně. Těší nás, když narazíme na dobrou a soudržnou rodinu, se kterou se dobře spolupracuje.

Přeji vám hezký říjen. **Eva Černá**
Charita Chodov

PLÁNUJEME

- 16. 11. Posvícení našeho kostela** –
– slavnostní mši svatou v 10 h
přislíbil celebrovat generální vikář
pražské arcidiecéze Mons. ThDr. Michael Slavík.
- 9. 11. Farní akademie** od 16.30 h.:
Kult obrazů v křesťanství. Přednáší
P. Mgr. Petr Šleich.
- 7. 12. Adventní návštěva v Loretě**
pro malé i velké, pro povzbuzení duše
i těla, čas bude upřesněn, sraz před
Loretou na Hradčá-

nech. Doprovází Dr. theol. Petr Křížek a P. Jiří Korda.

- 29. 12.–2. 1. 2015** Evropské setkání mládeže v Praze – mladí budou moci objevovat místní křesťanská společenství, která je v jednoduchosti přijmou. Také naše farnost se zapojí do pohostinnosti. **Prosíme, abyste si v předstihu rezervovali čas pro hosty.**

ZDRÁVAS MARIA

Slova lásky se zdají směšnými v ústech bez lásky. V moderním světě tak bohatém na výrazy všeho druhu zdá se ti růženec neúčinnou a docela ubohou modlitbou.

Je rozhovorem lásky; pozorujeme, obdivujeme, nazíráme tajemství Kristova, šeptající přitom stále tytéž pozdravy a tytéž prosby k Té, která nám dala Ježíše Krista.

Ty a tvoji současníci nemáte pravdu; Maria je ta nejmodernější, první ze všech žen lidstva. Jde v čele nespočetného zástupu lidí, kráčejících vstříc Bohu, kterého jsme ztratili.

Jako nejvyšší vrchol čistoty lidstva,
jako srdce odevzdané lásce,

v plné svobodě vyslovujíc ANO k zasnoubení člověka s Bohem, je Maria první ženou, která s Bohem navázala svazek nekonečné Lásky. V její duši a v jejím vlastním těle je místo setkání přirozeného s nadpřirozeným, dočasného s věčným, člověka s Bohem ...

Michel Quoist: Mezi člověkem a Bohem (přel. P. V. Rudolf)

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Číslo vychází 26. 9. 2014.
Uzávěrka příštího čísla je **14. října 2014**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.